

Ο αόρατος πόλεμος

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο τίτλος του κειμένου αυτού είναι παρμένος από το ομώνυμο βιβλίο του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου. Ο άγιος αυτός, που έζησε το 18ο αιώνα, ήταν «τέρας μορφώσεως», είχε «φωτογραφική μνήμη», κυριολεκτικά «έφαγε τις βιβλιοθήκες» του αγίου Όρους. Τι δεν θα έγραφε σήμερα με την τεχνολογία και τι θα ήταν με τις σύγχρονες δυνατότητες...

Έγραψε πληθώρα βιβλίων με θεολογικό, ποιμαντικό και πνευματικό περιεχόμενο. Τα βιβλία του γίνονται για κληρικούς και λαϊκούς, για θεολόγους και απλούς ανθρώπους «οδός γνώσεως και αληθείας». Γιατί είναι καταστάλαγμα των πολλών του θεωρητικών γνώσεων αλλά και της εμπειρικής του γνώσης, που προέρχεται από τον αγώνα του για να καθαρθεί από τα πάθη και να ζήσει το Θεό στην καρδιά του. Ένα από αυτά, που γνώρισε μεγάλη κυκλοφορία και καθοδήγησε χιλιάδες ανθρώπους στην πνευματική ζωή, είναι και το βιβλίο «ο αόρατος πόλεμος».

Δεν θα κάνω ανάλυση του βιβλίου αλλά, παίρνοντας αφορμή από τον τίτλο, θα ήθελα να πω, για το θέμα αυτό, τα λίγα πιο κάτω: Όποιος αποφασίσει να ζήσει τη ζωή που προτείνει ο Χριστός στο Ευαγγέλιο θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος

για αγώνα εσωτερικό και εξωτερικό. Να είναι έτοιμος δηλαδή να αντιπαλέσει με τον κακό εαυτό του που κρύβεται μέσα του, αλλά και με τους κακούς ανθρώπους που ύπουλα, με φθόνο και ζήλια, θα τον κακολογήσουν και θα τον διασύρουν μεγαλοποιώντας τις αδυναμίες του. Μάλιστα, κατά το λόγο του Κυρίου, «θα έλθει ώρα που, όποιος σας σκοτώσει θα νομίσει πως προσφέρει υπηρεσία στο Θεό»! (Ιω. 16,2).

Ο Χριστός δεν υποσχέθηκε στους δικούς Του ότι δεν θα έχουν στη ζωή τους προβλήματα και δοκιμασίες κι ότι ακολουθώντας Τον θα τους έρχονται όλα βολικά και ευχάριστα. Αντιθέτως, τους προετοίμασε ότι θα έχουν θλίψεις, διωγμούς και πόνο. Αφού κι ο ίδιος δεν έμεινε χωρίς αυτά! Όμως, όπως Εκείνος μετά το Σταυρό και το θάνατο έφτασε στην Ανάσταση, έτσι και όσοι Τον ακολουθήσουν «όπου αν υπάγη», στις δοκιμασίες και τις ανθρώπινες αποτυχίες, θα βιώσουν την προσωπική τους ανάσταση. Θα έχουν μέσα τους την ειρήνη του Κυρίου τους, που κανείς δεν μπορεί να τους την αφαιρέσει.

Νομίζω πως μια από τις λανθασμένες διδασκαλίες, που ποτιστήκαμε και μας ταλαιπωρούν, είναι ότι ο Χριστός πάντα μας βοηθά καθώς θέλουμε και υπολογίζουμε, αρκεί να Τον πιστεύουμε. Αλλά αυτό, από την εμπειρία των αγίων και τη δική μας, φαίνεται πως δεν είναι αλήθεια!

Μήπως έκανε αυτό που Του ζήτησε ο Υιός Του, να μην σταυρωθεί;

Μήπως ανταποκρίθηκε στο επίμονο αίτημα του Αποστόλου Παύλου να τον απαλλάξει από τον «σκόλοπα τη σαρκί του»;

Μήπως δεν οδηγηθήκαν εκατομμύρια μάρτυρες στο μαρτύριο;

Μήπως δεν εβίωσαν τη σιωπή Του χιλιάδες ασκητές και ερημίτες;

Μήπως άκουσε τα δικαιολογημένα αιτήματα εκατομμυρίων πονεμένων στον πλανήτη μας;

Ο «αόρατος πόλεμος» που διεξάγεται στην καρδιά του κάθε πιστού γίνεται το μέσο που θα τον κάνει «οικείον του Θεού και συμπολίτη των αγίων Του». Δεν είναι χωρίς λόγο ο πόνος, η δοκιμασία, η αποτυχία και ο κάθε μορφής θάνατος. Όπως μυστικά και αθόρυβα διεξάγεται ο προσωπικός αγώνας - πόλεμος μέσα μας, έτσι

μυστικά και αθόρυβα μέσα στην καρδιά μας έρχεται η Χάρη του «Εσταυρωμένου και Αναστάντος Χριστού» και μας βεβαιώνει ότι δεν είναι απών από τη ζωή μας. Συμπορεύεται, μυστικά και αθόρυβα, χωρίς να επεμβαίνει στην ελευθερία μας και χωρίς να μας εξαναγκάζει να Τον πιστέψουμε.

Τότε καταλαβαίνουμε ότι ο «αόρατος πόλεμος» είναι υπόθεση σοβαρή, καθορίζει την αιώνια πορεία μας, αξίζει να τον διεξάγουμε. Αποκτούμε την «καλή παρρησία» έναντι του Χριστού, αφού γινόμαστε ένα μαζί Του, αγωνιζόμενοι να ζήσουμε «καθώς Εκείνος», μέσα στην ομορφιά της ζωής Του.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com